

(Kort bemærkning).

Sundhedsministeren (Arne Rolighed):

Et par afsluttende kommentarer:

Jeg er helt enig med fru Birthe Skaarup i, at det er uhensigtsmæssigt, at der ligger færdigbehandlede patienter på hospitalsafdelingerne, og det er det af flere grunde. For det første er hospitalerne med deres dyre driftsform ikke beregnet til – undskyld udtrykket – at være bolig for den type patienter. De skal ud på et andet niveau. For det andet er det heller ikke hensigtsmæssigt for en færdigbehandlet patient at ligge på en hospitalsafdeling, så skal den pågældende flyttes til et andet sted, eventuelt hjemmet.

Til fru Tove Fergo: En sundhedsminister kan selvfølgelig som politiker drage en masse fagpersoner ind og sætte sig ved et kaffebord, hvor man ordner verdenssituationen, men det fører formentlig ikke til ret meget mere end store arm-sving. Jeg lægger mere vægt på, at Sundhedsstyrelsen skal tage et fagligt ansvar og fastholde fagfolkene på nogle forklaringer af, hvordan det kan være, man bruger meget det ene sted og lidt det andet sted. Hvordan kan det være, man har mange psykosociale og psykologiske tilbud og næsten ikke bruger elektrochok det ene sted, og man et andet sted bruger mange elektrochok og næsten ikke har nogen psykosociale tilbud? Den slags forklaringer vil bringe en faglig diskussion frem ved det bord, hvor fagfolkene sidder, og det forventer jeg mig meget af. Men jeg tror, det er klogere at lade medicinaldirektøren og Sundhedsstyrelsen stå for den slags diskussioner end at lade sundhedsministeren gøre det.

(Kort bemærkning).

Tove Fergo (V):

Ja, det, ministeren siger, lyder meget fornuftigt, og det eneste spørgsmål, der er tilbage i sagen, er så: Hvordan vil det ske? Vil ministeren opfordre Sundhedsstyrelsen til at tage et initiativ?

(Kort bemærkning).

Sundhedsministeren (Arne Rolighed):

Det bliver min allersidste kommentar: Sundhedsstyrelsen har allerede meddelt, at den er på vej til at tage et initiativ.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jamen hr. minister, det er altså ikke godt nok.

For det første: Hvad er tidsrammen? Hvis jeg har ret i, at der er ved at ske strukturændringer rundtomkring, og at de i virkeligheden fører til

en situation, der er uhensigtsmæssig, er det altså noget, der haster. For det andet: Tror ministeren med al respekt for Sundhedsstyrelsen, at den i virkeligheden har power nok til at være katalysatoren, så de faglige organisationer siger: Vi er nødt til at få et reelt samarbejde i gang? Fagfolk er noget meget smukt, men der er altså også noget, der hedder pres og magt udefra, og her har en minister trods alt større power end Sundhedsstyrelsen, så var det ikke en idé, at ministeren tog det initiativ?

Når jeg siger det sådan, er det, fordi eksempelvis Den Danske Lægeforening jo for år tilbage har skrevet i sine retningslinjer, at man ikke må give neuroleptika, uden at der er en terapi ved siden af, men det blæser man jo på. Det vil sige, at de faglige organisationer kan ikke engang få gennemført de her ting, så det er ministeren der skal til. Kom nu frem af den der skyttegrav og sig: Vi prøver.

Kan vi ikke gøre det lidt bedre, har jeg hørt statsministeren spørge. Jo, siger vi så, det kan vi godt. Skal vi ikke gøre det i fællesskab?

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Beskedenhed klæder de fleste ministre. Tit synes jeg, der er behov for at efterlyse lidt mere af slagsen, men lige nøjagtig i dag synes jeg, at vi har for meget beskedenhed hos sundhedsministeren.

Jeg tror, sundhedsministeren undervurderer virkningen af, at han som minister indkalder de faglige grupper, som ikke kan finde ud af det i øjeblikket. Derfor vil jeg kraftigt opfordre ministeren til at imødekomme vores ønske om at indkalde ikke mindst psykologer og psykiatere på et vist niveau, sådan at vi kan få sat den politiske dagsorden, så vi kan sende signalet så kraftigt som overhovedet muligt til parterne om, at nu vil vi have, at de samarbejder og anerkender hinandens styrker og faglige kompetence til fordel for de sindslidende.

Det signal kan ikke sendes kraftigt nok og hurtigt nok. Derfor vil jeg opfordre sundhedsministeren til at erkende den styrke, der trods alt ligger i det at have kors og bånd og stjerner på.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg går lige med i koret, og jeg vil så opfordre ministeren til ud over at lave det her møde med de forskellige fagpersoner, også lige inddrage amterne, således at de forskellige oplysninger, vi